

GYULAFEHÉRVÁRI HIRLAP

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt, félévre 2 frt negyedévre 1 frtEgyes számára 10 kr

Megjelenik minden héten egyszer: Csütörtökön.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

ISSEKUTZ JÁNOS.

Kiadó: Papp György, Gyulafehérvár

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Püsp. Lyc. nyomda

Gyulafehérvárt.

Hirdetések díjszabály szerint.

Nemzeti feladatok.

A magyar nemzet 1867 óta teljesen különös helyzetben van a gazdasági politikát illetőleg. A nemzet egy része abban a véleményben van, hogy az önálló vámtérület minden baj és rossznak az oka, míg mások viszont azt hangoztatják — és igen helyesen — hogy társadalmilag kellene orvosolni a bajokat, ami célravezető is volna.

A 40-es években Kossuth és kortársai már eleve felismerték — a veszélyt, amely a nemzetre súlyos ólomként nehezedni fog. Politikailag nem látszott valószínűnek, hogy céljukat siker fogja koronázni s ezért az utat is, melyen haladni a jövőben akartak, más irányba terelték.

Kossuth a nemzetre appellált!

A nemzetnek második honfoglalásra kellett indulnia, hogy Magyarország gazdaságilag is a magyaroké legyen!

S a célt elérték. A gazdasági önállóság készítette lassanként így elő magának az országnak szorosan vett politikai függetlenségét is, s hazánk történeti évlapjai e korszakot jogosan mondhatják ezekután Magyarország gazdasági és politikai fénykorának, mert 1848 az alapja az immár második ezredévre átlépett Magyarországnak.

Szervezkedjünk gazdaságilag!

Legyen Magyarország e haza hű polgáraié!

Soha szebb eszmék nem pendültek meg ajkainkon, mint ezek. Mert nem élesre kifent fegyverekkel óhajtjuk célunkat elérni, nem is vad erőszakkal, hanem azzal a kérlelhetetlen hazafias magyar fajpolitikával, mely gazdasági politikához az uralkodóház is megnyerhető lenne. Őszintébb és egyenesebb beszéd ezen az alapon állva, nem szükséges. Minden magyarúl érző kebel tudja, mily

cél felé törekedünk s mely uton-módon kívánjuk mi a gazdaságilag erős Magyarországot felépíteni.

Ha egyszerűen elhatározzuk, hogy idegen árucikket nem vásárolunk, ez még nem elegendő. Nagy és mélyreható oka van ennek. Mert a magyarság csak az ország közepén uralja a talajt, egyébként pedig idegenajkú polgártársaink laknak, a kik még mindig — sajnos — az országlakosságának 42%-át teszik ki.

Telepítünk kell! Ez legyen az első gondunk! Midezeket pedig okosan és előrelátóan kell tennünk.

Nem szabad telepítenünk az oláhság tengerének közepébe! Lépésről lépésre kell az előre való nyomulást megkezdenünk, hogy így a telepések folytonos összekötésben állhassanak magyar testvéreikkel. Az ily telepeken kizárólag magyar cikkek legyenek árulandók, hogy így a környék is lassankint hozzászokjék a magyar cikkek vásárlásához. A monopolium tárgyát képező cikkeket mint só, dohányt ily helyeken valamivel olcsóbban kellene a kormánynak átadnia, hisz magunkért áldozunk, a magunk gyarapodására teszünk mindent.

S ha így lassankint a magyar ipar biztos piacokat talál magának, nagyobb tér fog előtte állani s akkor gyorsabban haladhatunk e gazdasági honfoglalás nagy harcában.

Tömörüljünk, ez a fő. Ha üzletben vásárlunk, mutassa elő a kereskedő azon cikkeket, melyek honiai. A magyar kereskedő hazafiasságára mindenkor számíthatunk. S ha nem csálnak a jelek, úgy gazdasági életünk tökéletes lesz.

„Ne vegyünk idegen cikkeket!”

Ez legyen széles e hazában a jelszó.

Vadúlnak az erkölcsök!

Az egész országban visszhangra talált — persze a jobb erkölcsű emberekben — a nagy alföldi metropolinak, Szeged városának üdvös intézkedése, mely szerint megtöltött színháza igazgatójának, Krecsányinak, hogy a budapesti Vig és Magyar színházak repertoárjából vegyen át darabokat. —

Első pillanatban felsem foghatja az ember emez intézkedés fontosságát és üdvös voltát, csak akkor mérlegelhetjük igazán annak horderejét, ha ismerjük ama pusztítást, mit a fentnevezett két műintézet, de különösen a Vigszínház a fővárosi lakosság izlésében végbevitt, anyyira corumpálván azt erkölcstelen és nem két, hanem egyértelmű francia darabjaival, hogy most már a főváros — romlottság és erkölcstelenség tekintetében nem sokkal áll mögötte Párisnak. Az a vidéki ember, ha Pesten van pár napig, mihamarabb megismeri a pesti romlott életet, beleszíva magába az erkölcstelenséggel fertőzött levegőt, sokszor romlottan tér haza.

Mint mikor dermesztő hideg tél után az első nap-sugár melegét élvezzük, úgy hatott ránk Szeged város színügyi bizottságának intézkedése, melyet magukévá siettek tenni Nagyvárad és Kassa városok is.

Hiszen természetes, hogy míg a corumpált fővárosi társadalom fenéig merül az izléstelen és romlottság sarába, addig a még romlatlan vidéki városoknak kötelessége utját állni a pestisnél is veszedelmesebb járványnak és felemelni tiltakozó szótát az Erkölc szent nevében!

Valóban borzasztó is a mai fővárosi élet, igazán hasonlít a római Caesarok romlott korszakához, még szerencse, hogy az amphitheatrumi játékok nem elevednek fel, bár Franciaország ennek egy szelidebb nemét már divatba hozta; a véres bikaviadatok alakjában. — Így van a fővárosban is, mint akkoron; a népek már nem kell szolidabb mulatság, a nemes szórakozás, hanem izlésében végkép elromolván, panem et circensest kiált, (persze ez utóbbit Osztrigás Miczik (!) alakjában.)

És ennek első sorban főokai a gombamódon szaporodó lebujok és ezek mellett épen azok, melyeknek szórakozást (persze nem erkölcstelen) kellene nyújtani

Tűz.

A háziasszonya keltette föl.

— Jaj Istenem! Gyorsan ébredjen Simon úr! Simon úr! A ház ég!

Simon felnyitotta szemét és az udvar felől vöröses fényt látott az ablakokon. És a mikor kinézett, a füstszag ütötte meg orrát, egy pillanat alatt telve volt a szoba is sűrű füsttel. Hamar becsapta az ablakot, betette a spalétát és sietve felöltözött. Nem felejtett el semmit, az óráját, tárczáját meg az okmányait magához vette, felöltötte téli kabátját és kirohant.

A tűzoltók már javában dolgoztak, két kézi és egy gőzfeeskendő ontotta a vizet az égő házra. Trombita jelek harsogtak, innenonnan egy-egy kiáltás is hallatszott közbe, a tűzoltók nyugodtan, de biztosan végezték a mentési munkálatokat, az emeletekről egymásután hozták le a gyöngye gyermekeket, a tehetetlen véneket, az egyik lakásból ágyastul vitték ki a nehéz beteg asszonyt.

Simon a feckendőnél kért helyet és atléta karjaival egyedül győzte ellensúlyozni a másik oldalon álló bárom ember munkáját. Hatalmasan dolgozott az erős fiatalember, a kemény munkában növekedett legények is megcsodálták hidegvérét és erejét. Ekkor épen mellette adott át egy tűzoltó egy megmentett gyermeket a jajveszékelő, kezeit tördelő anyának.

Az felsikoltott örömben, hogy visszakapta elvesztettnek hitt leánykáját, ölelte, csókolta a kis gyermeket.

— Egyetlen kincsem, csakhogy megmentettek, csakhogy visszakaptalak, egyetlen Elluskám, mit bánom én, ha minden más elpusztul...

— Elluskám! hörögte Simon. Karja lelankadt,, eleresztette a feckendő rudját és megállott egy pillanattig.

De hamar összeszedte erejét és újra magára vette köpenyét, melyet munkaközben ledobott magáról. Rekedten odakiáltott a csővezetőnek:

— Víz! Hamar öntsenek le! Egészen!

Egy pillanat alatt csurom víz volt tetőtől talpig. Nedves zsebkendővel bekötötte orrát, száját, kalapját mélyen lehuzta, a gallért feltűrte, aztán berugta a földszintes lakás ajtaját, melyet csak az imént hagyott el és berontott.

— A levelek, az arckép! Oh én szerencsétlen hogy tudtam csak egy pillanattig is megelégedezni erről. Szent Isten, csak nem lesz késő! . . . Nem, nem, még idebenn nem ég semmi, hála neked Uram! . . . Gyorsan, gyorsan. A levelek — — — a kép — — — hadd csókoljam meg.

Feltörte a szekrényt és kivett belőle egy piros szalaggal átkötött csomagot. A szalagot is megcsókolta. Aztán az íróasztalhoz sietett, onnan lekapta az arcképet és hosszan szorította ajkához.

— Elluskám, édes Elluskám! csakhogy megmentettem képedet! Aldom az Istent, a miért megengedte nekem, hogy épségben elvihetem innen, a tűzből!

Az előszoba már lángban állott, vörös nyelvek nyaldosták már Simon szobájának ajtaját is. De ő kezeszül törtetett a lángokon, szívére szorítva a drága képet és leveleket, imát rebegtek ajkai. Be kellett hunyia szemét, a mint a láng feléje csapott, de ő jól tudta a járast, biztosan megtalálta az ajtót a nélkül is.

Kiért. A pokolból szabadult ki. Mögötte ropogtak

TÁRCZA

Kezdenék dalt.

Kezdenék dalt, régi dicsőségről,
Hazám felett fellegtelen égről;
Ha találnék olyan tiszta eget,
A melyről még költő dalt nem zengett!

Hazám ege, ritkán is volt tiszta.
A történet, úgy is azt tanítja,
Hogy többször volt borus, sötét napja,
Mig átvonult ezer év vihara.

Viharos dal régi dicsőségről
Sok maradt fenn, hallgasd el a néptől,
Most is dalja, busan zeng az ének;
Tanuságul a múlt ezerévének.

A dicsőség dalát, ritkán hallod,
Mert a népnek ez ködkép, álom volt,
Oly hamar tűnt, mintegy rövid óra;
Nem is tud ma senki sem is róla.

A dicsőség mló volt, égre tört,
A szenvedés fenmaradt és örök . . .
Ezért szól dal, régi dicsőségről
S örök tartó gyászos szenvedésről!

Leteszem a lantot, nem dalolok,
Bár hazámnak hű fia is vagyok.
Mit ér a dal, régi dicsőségről,
Ha nem szólhat fellegtelen égről!?

H. Szántó István.

és az izlést nemesíteni: a színházak. Hiszen látjuk, a Magyar színház az Orpheumból kéri kölcsön kaszadarábjait, a Vigszínház az pedig a legerköstelenebb francia termékeket adatja elő, saját zsebének nagy hasznára az igaz, de a közérköles annál nagyobb kárára.

Ily körülmények között nem csodálható, ha két-kedő lelkünkbe új hitet csepegtet az a tudat, hogy van még társadalom, mely nincs corumpálva és mely a jó izlés és erkölcsnek öre akar lenni. Biztos tudattal elmondhatjuk a költő szavait: „jóni fog, mert jóni kell egy jobb kor, mely után buzgó imádság epedez száz ezrek ajakán.” Ugy legyen! —

I R O D A L O M.

* **Eltemetett város.** Nekizudult a Vezuv, forrt fölt, sustorgott. És lerohanó lávája eltemetett 3 várost. Nem most, hanem az ókorban. Nem modern városok voltak, felfedezéstük sem most történt, csak a magyar irodalomban. Pompeii házait, városrészeit egymásután kutatta ki az archeologia, s az okori életnek bű képét, az archaikus művészetnek nem egy kincsét hozta napvilágra. Gyönyörű freskók rejtek a láva alatt, most tele van velők a nápolyi múzeum. A viskók után palotákat fedeztek fel, s lassan kitűnt a láva közül egy-egy műremek, egy-egy megkövesült hulla. S a mint a hullák lassankint kibontakoztak az alaktalanságból, vónalaik kifejtettek, úgy bontakozott, úgy fejt ki lassanként a holtak alakjával együtt életök. S ma élet él e sivár dűlédékek között fényes éjjel kísértetek sora száll át Pompeii füres utcáin. És nappal csendes a világ nagy muzeuma, ez a kihalt, meghalt város, s az utazók kegyelmtel, megindultan nézik a kétezer éves megkövült hullákat az üvegbura alatt: a fiatal leányt, ki talán vélegényéről álmódott a péket, ki a dagasztószék mellett ért a balál; a kutyát, mely kétezeredig guggolt gazdájá elpusztult házának küszöbén. Ezt a kihalt várost kelti új életre Geréb József munkája, a Nagy Képes Világtörténet III-ik kötete, melynek immár 56-dik füzeté jelent meg. A 12 kötetes nagy munka szerkesztője Marczali Henrik, egyetemi tanár, a romaiakról szóló kötet szerzője dr Geréb József. Egy-egy kötet ára díszes félbörkötésben 8 forint; füzetként is kapható 30 krajával. Megjelen minden héten egy füzet, kapható a kiadóknál (Révai Testvérek, Irod. Int. Rt. Budapest, VIII., Üllői-ut 18.) s minden bazai könyvkereskedés útján.

* **Hreblay Emil** állattenyésztési m. kir. felügyelő (Gödöllőn.) munkái: I. Baromfi-hizlalás és a bizott baromfiak értékesítése. 45 szép ábrával. Ara vászonkötésben ajánlott küldéssel együtt 95 kr.

II. A gazdasági baromfitenyésztésre vonatkozó általános tudnivalók. 15 képpel. Ara 25 krajczár.

III. Tyuktenyésztés. Minő tyukot kell a gazdaságban tenyészteni, hogy a tyuktenyésztésből jövedelmünk legyen? A szöveg közé nyomott sok szép képpel Ara 1 forint.

IV. Pulyktenyésztés. Minő pulykát kell a gazdaságban tenyészteni, hogy a pulyktenyésztésből jövedelmünk legyen? A szöveg közé nyomott sok szép képpel. Ara 80 krajczár.

V. Lud és kacsa tenyésztés. Minő viziszárnyast tenyészünk gazdaságunkban, hogy az jövedelmező legyen? A szöveg közé nyomott sok szép képpel. Ara 1 forint.

VI. A baromfitermékek konzerválása és értékesítése. Több képpel. Ara 80 krajczár. E munkák Hreblay Emil felügyelőnél Gödöllőn megrendelhetők. A IV. V. VI. számú munka ez évben fog megjelenni. Mind a hat munka egyszerre megrendelve bérmentes küldéssel 4 forint.

csatoltak az előszoba égő butorai és látta, hogy a kamarából mint egy égő lávafolyam ömlik ki egy zsíros tödön tartalma.

— Előre, előre!

Hallotta, hogy az emberek kiáltanak.

— Bennég! — A szegény fiatalember! — Ki tudja mit keresett ott? — Pénzét felejtette el bizonyára.

— E a halált lelte! — Szegény Simon úr! — Már nem is jöhet ki, minden ég már a lakásban. — Nem, nézzetek! most jön ki az ajtó! — Már kinn van az udvaron! Eljen Simon úr! — — — A gerenda! — — —

Többet nem hallott.

— Erős fájdalmat érzett a feje tetején, pillanatszerű szédülés fogta el, és összerogyott.

Az emberek felkiáltottak.

Agyonlütötte a gerenda!

Az orvos is csak azt mondta, hogy Simon meghalt. A nagy erős ember életének véget vetett a tetőről lezuhanó égő gerenda. És az orvos, ki sok holttestbe mártotta már boncoló kését, elérzékenyedett, mikor meglátta, mit szorít oly erősen a halott megdermedt keze.

Egy női kép és néhány szerelmes levél.

Majeros Emil.

Ujdonságok.

Gyulafehérvárt, 1900. február 15.

— **Püspök Úrunk ő méltósága Kolozsvárt.** — Kolozsvári tudósítók írja, hogy főpásztorunk Budapestről, hol az országos kath. autonómiai kongresszuson résztvett, e hó 12-én Kolozsvárra érkezett, hol az országos kórházat meglátogatta, résztvett a kedden este 6 órakor szép közönség előtt lefolyt Szt.-Antal egyetel fényesen sikerült felolvasó ünnepélyén, s a Minoriták templomában felállított új oltár felszentelését végezte.

— **Uj doktor.** — Reisz Bélát városunk szorgalmas, tevékeny ügyvédjelöltjét folyó hó 10-én a Kolozsvári Ferencz József tudomány-egyetemen ünnepélyesen az összes jogtudományok tudorává avatták. Szívvel gratulálunk!

— **A gyulafehérvári róm. kath. főgymnásium ifjúsága** a jubileumi év alkalmából folyó év február 18-án a gymnásium tornacsarnokában ünnepélyt rendez, melyre a t. közönséget tisztelettel meghívja az igazgatóság. Kezdeté d. e. 11 órakor. Műsor: 1. Hol szt. Péter sirba feje, Zsaskovszkytól, előadja a főgymn. vegyeskara. 2. A szentek unokáihoz. Mindszenty Gedeontól, szavalja Domjansitz I. VIII. o. t. 3. Magyarok imája, Sándor Józseftől, énekl a főgymn. vegyeskara. 4. Alkalmi beszéd, tartja Erőss J. főgymn. tanár. 5. Diadalének. Mindszenty Gedeontól, szav Vakár A. VIII. o. t. 6. Jó reggelt! gavotte Mikovecztől, előadja az ifjúság zenekara. 7. Távolból, Petőfitől, szavalja Lajos S. III. oszt. tanuló. 8. Induló. Resch L. Györgytől, énekl a vegyeskar.

— **Vörös-Kereszt egyeteli III-ik (utolsó) fillérestély.** A folyó hó 25-én farsang utolsó vasárnapján rendezendő fillérestély programja annyiban szenvedett változást, hogy az eredetileg tervezett farsangi bazár helyett piknik-et fog rendezni az egyetel, s ezen a pikniken az egyeteli tagok részéről küldendő ételneműeken kívül csupán virágok, szivar és cigaretták, — esetlek cognac, likörök és pezsgők kerülnek eladásra az egyetel választmányi és rendes női tagjai által. A bazár eszméje igen költségesnek bizonyult és azon okból is elejtetett, hogy a közönség lehetőleg megkíméltessék az érzékenyebb költsékeztől, ugyanezen okból elejtette a rendezőség a tombola eszméjét is, mivel utóvégre ez is csak áldozatokat ró a látogató közönségre, mely azt nyeri vissza, a mit maga a tombolához adományozott. A piknik fővonzereje bizonyynal a pompás buffet lesz, melyhez az egyetel női tagjai fognak izletes falatokkal hozzájárulni. A finomnál finomabb harapni valókat potom áron (5—60 fillér) fogja élvezhetni a piknik közönsége, e célból ételjegyek fognak a teremben elárusíttatni. Az egyeteli női választmány már megkezdte a jótékony célú ételgyűjtést, s ezuton is kéri a tisztelt közönséget, s első sorban az egyetel női tagjait, hogy a piknikhez mindenki a saját tetszése szerint ételneműekkel hozzájárulni kegyeskedjék. Az ételeken kívül csupán a fent sorolt dolgok kerülnek szintén igen olcsó áron eladásra. Buffet-hölgyek és elárusító kisasszonyokul az egyeteli női választmány és hölgytagok, valamint ezek családjából már nagy számban jelentkeztek. Mindent egybevéve ez az utolsó fillérestély is igen élvezetesnek ígérkezik és senki se fogja sajnálni azt a száz fillér vagyis egy korona belépő díjját, (családjegy 3 korona), melyet a rendezőség ez estére — tekintettel a tetemes költségekre — fixrozni jónak talált. A piknik kezdete esti hét órára van megállapítva, tizig katonai hangverseny és azután táncmulatság lesz, esetleg farsangi tréfás cotillonnal, confetti és serpentinekkel. Az egyetel választmánya újból kéri a t. közönséget, s főként az egyetel hölgy tagjait, hogy ezen utolsó idej fillérestélyt támogatni s annak sikeréhez hozzájárulni kegyeskedjenek.

— **Meghívó.** Alsófehérmegye ált tanítóegyesület gyulafehérvár-magyarigani fiókköre f. hó 20-án (kedden) Gyulafehérvárt a m. kir. állmi iskola helyiségében d. e. 1/2 9 órakor közgyűlést tart, melyre az érdeklődőket tisztelettel meghívja Gyfehérvárt, 1900. február hó 12-én. Az elnökség. Tárgysorozat: 1. Elnöki megnyitó. 2. A mult gyűlés jegyzőkönyvének felolvasása. 3. Nyilvános tanítás a népiskola V. VI. osztályával a természettanból Tananyag; a villamos táviró. Tartja: Halmi István gyulafehérvári áll. isk. tanító. 4. „Kell-e az osztalan népiskolának külön tanterv?” című tételt előadja: Sipos Elek gyulafehérvári áll. isk. igazgató-tanító. 5. Felolvasás, tartja: Ertill Vendel alvincz-borbereki áll. isk. igazgató tanító. 6. Ertill Vendel: „Alsófehérmegye földrajza” című munkáját ismerteti: Szász Károly gyulafehérvári róm. kath. isk. tanító. 7. Indítványok. 8. A nyilvános tanítás zártkörben való bírálata. 9. Tisztujtás (Elnök, jegyző és öt választmányi tag választása.)

— **Gyászjelentés.** Részvétellel vettük és közöljük az alábbi gyászjelentéseket: Alólírottak mélyen meg-szorodott szívvvel jelentik, hogy Rápolty Sámuel királyi

ügyészégi irnok, életének 51-ik, boldog házasságának 19-ik évében, rövid de nagy megadással viselt szenvedés után f. hó 9-én csendes elhunyt. Földi maradványait f. hó 11-én d. u. 3 órakor fogjuk Mátyástéri lakásáról a bázna tartandó rövid ima után örök nyugalomra elhelyezni. Nyugalma legyen csendesen! Gyulafehérvárt, 1900 február 9. Özv. Rápolty Samuelné sz. Orbán Róza mint neje. Rápolty Erzsike mint leánya. ügyv. Gyarmathy Ferencné Rápolty Anna, Rápolty Domokos, Rápolty Katalin özv. László Andrásné, Rápolty Károly mint testvérei. Káznoczký Antal és neje Orbán Anna mint sógora és sógornéja.

*

Alólírottak a legmélyebb fájdalomtól lesújtva tudatják, hogy felejthetetlen édes anyjuk, gondos nagyanyjuk illetve dédanyjuk özv. Csiki Kristófné szül. Meskó Teréz f. hó 12-én reggel 2 órakor, életének 83 évében, a halotti szentségeknek áhítatos felvétele után rövid szenvedés után jobb létre szenderült. A boldogult bűlt tetemei f. hó 13-án d. u. 3 órakor fognak a róm. kath. szertartás szerint a Templom-utcai gyászházból a róm. kath. temető csendes ölébe kísértetni. Az engesztelő szent mise f. hó 14-én reggel 9 órakor az irgalmas Ióvérek kápolnájában fog megtartatni. Legyen áldot emléke! Gyul f hérvárt 1900 február 12-én. özv. Schieszel Károlyné, özv. Elekes Albertné, Csiki István és neje Mühlsteffen Miczi mint gyermekei. Schieszel Aranka és férje Varró Ferencz, Schieszel Károly és neje Benedek Ida, Schieszel Viktor és neje Tách Gizella, Elekes Anna, Elekes Károly, Elekes Emma, Csiki Miczi mint unokái, Lukács Zséni özv. Kopeczki Vilmosné és gyermekei, mint unokatestvér. Varró Ferencz, Varró Ida, Varró Giza, Varró Károly, Varró Anna, Varró Margit, Schieszel Károly, Schieszel Ferencz, Schieszer Tibor, mint unekái.

— **A vörös-kereszt-egylet** f. évi február 6-án megtartott mulatságán felülfliztek: Deiszner Emil, Jäger Adolf, Pap György, Totoján Joachim, Deutsch Manó, Englender, Malik főhadnagy, Mendel Ede, Issekutz János, Avéd Jákó, Missinger százados, Kröpfel százados, Perl Mór tabornok, Bördás hadbíró, 2 százados, 1 főhadnagy, Mohapel őrnagy, Imets F. Jákó kanonok, Hrubes őrnagy, Márton N. Lassner Tivadar, Velicann Valer, Mendel Manó, Rogoz őrnagy, Peiszer Lipót és Adorján Elek 1—1 koronát. Deutsch Mór, Kelen Henrik, Kohn Jakab, Czettel Fülöp 2—2 koronát. Fröhlich Gyula és Dr. Marciak ügyvéd 3—3 koronát. Dr. Mayer Ödön 4 koronát, Jónás Adolf 6 koronát, Dr. Téri Ödön 11 korona 30 fillér.

— **A pénzüviszonyok javulása.** Végre valahára jobbra kezdenek fordulni feszült pénzügyi viszonyaink. Frissitőleg hat eladósodott hazánkra azon körülmény, hogy az Osztrák magyar keresk. bank leszállította a kamatátat ugy, hogy jan. 23-ától kezdve váltók és értékpapírok leszámtolásáért 5%-ot, állami záloglevelekre felvett kölcsönökért 5 1/2 %-ot és más értékpapírokra felvett kölcsönökért 6%-ot számíttanak. Nagy szükség is volt erre, az ipar, kereskedelem rendkívül pangott. Feszült pénzügyi viszonyainkból okultunk a jövőre nézve, nagyobb takarékoságot, tökegyűjtést, valódi üzleti szellemet kell kifejteni, különösen a közép-osztálynak, a hivatalnokik karnak, gazdának, iparosnak, kereskedőnek egyaránt, hogy elérhessük azt, a mire oly hön vágyakozunk, t. i. az önálló vámterületet. Jegyezzük azonban jól meg, hogy az önálló vámterületnek első feltétele: a pénzbeli függetlenség ezért van szükségünk tökegyűjtésre, takarékoságra, igazi üzleti szellemre.

— **605,970 koronát** fizetett a triesti általános biztosítótársaság (Assicurazioni Generali) a Sopron-Iváni kastély leégett lakberendezési tárgyaiért. Ily óriási összeget hazánkban egy lakásban lévő butorokért még nem fizettek. Az a körülmény, hogy még egy várszerű káltyban is lehetséges egy ilyen óriási tüzeset, legjobban bizonyítja azt, hogy mily fontos mindenkre, hogy lakás berendezését tűzkár ellen biztosítsa különösen akkor, midőn a Generálnál az ily biztosításért fizetendő díj oly szerfel t olcsó. Minden bővebb felvilágosítással szívesen szolgál a triesti általános biztosító társaság itteni főtgy-nöksége: D e u t s c h A d o l f.

— **A kolozsvári kereskedelmi és iparkamara** tagjainak az 1868 évi VI t. cz. 6 §-a értelmében 5 évre terjedő megbíztási ideje 1900 év február hava 9-én lejárván, a gyulafehérvári elkerületben — a mely alkerület az alvinczi és kisenyedi járások és Gyulafehérvár s Vizakna városokból áll — 2 kamarai kultag és 2 pottag választandó és pedig 1 kamarai kultag és 1 pottag a kereskedők, 1 kamarai kultag és 1 pottag az iparosok közül, a kamara iparos kultagját az alkerület iparosai és kereskedői, a kamara kereskedő kultagját csak maguk a kereskedők választják. — A kamara iparos kultagjainak választására a határnap f. 1900 év február hava 19-ének, a kamara kereskedő kultagjainak választására pedig a határnap folyó 1900 év február hava 21-ének mindkét napon délelőtt 8 órája tüzetik ki a gyulafehérvári városi tanácsház nagy termében és annak megtartásával Roska József rendőrkapitány, az alkerület kinevezett elnöke bizatik meg. Miről érdekeltek jelen hirdetmény ntján választási joguk gyakorlása végett azon megjegyzéssel értesítettnek, hogy az 1868 évi VI t. cz. 8 §-a értelmében választó mindazon az elkerületben lakó benszüllött vagy megtelepült iparos és kereskedő, a ki polgári jogainak teljes élvezetében van, az alkerület területén lakik, legalább egy év óta kereskedést vagy ipart önállóan és jogosítottan tiz.

— **Szerkesztő üzenete.** K. M. Kolozsvár. Tudósítás. köszönöm. De későn érkezett s így a két személyin kívül egyebet most nem hozhatok belőle. Szíveskedjék úgy intézkedni, hogy jövőre b. közleményei legalább keddig megérkezzenek.

C S A R N O K.

Első drámám.

Irt: *Czakó László.*

A „Lát s nem lát” című nagyhatású drámának a premijéből jöttünk haza, amikor feleségem, ki egész uton esodálatos módon egy szót sem szolt, csak folyton a darab hősnőjét siratta; váratlanul e szavakkal fordult hozzám:

— Egyáltalában szeretném tudni, miért nem írsz te is ilyen drámákat?

— Meghökkenem. A kérdés oly váratlanul jött, hogy egy hirtelen jött arczúscapás sem okozott volna nagyobb meglepetést. Valóban gondolkozzunk csak rajta. Mért nem írok én is drámákat. Megfelelni rá egyszerű: nem tudok. Nem? Dehát egyáltalában próbáltam-e már? Ugy-e nem. Tehát a deductio törvénye szerint nem is tudom, hogy tudok-e?

— Logikai levezetésemből nóm szava riasztott föl.

— Nos, mit bámulsz, mint a sült hal? Mi van azon? Tihamér, helyesebben Sándor, tud, pedig nem is olyan vén mamiasz, mint te.

— Aha! megvan az oka; ő azért tud írni, mert nem vén mamiasz. De hát, ki mondja azt, hogy én az vagyok? A feleségem. Az nem számít. Szokott ő más-kor is ilyen nyájas megszólításokat használni.

— De édesem, csak nem kívánhatod, hogy most 11 órákor üljek neki drámát írni?

— Miért ne? Reggel négy órára legalább egy fel felvonással kész lehetsz, minden este dolgozol öt-hat órát, két hét alatt remekül elkészülhetsz vele. Ha Kisfaludy „Irené”-jét négy nap alatt el tudta készíteni, mért ne tudnál te egy jobb színművet írni két hét alatt?

— Menybeli szent isten! Ez még emlékszik arra, amit a felső leányiskolában tanult.

— De kérlek, hisz' oda hosszú tanulmány kell, ismerni kell az emberek jellemét, meg kell keresni a három egységet, — én is emlékszem még valamire a gymnasiumból — s ha az nincs meg, bele se lehet fogni. Aztán kell vagy száz iv tiszta papír, mert ilyenkor sokat ront az ember, aztán két üveg tinta, egy tucsat toll . . .

— Jó, ne mondd, hogy rossz vagyok. Holnap beszerzek mindent, azt a három micsodát pedig vedd meg te s holnap este neki fogsz. Értetted?

— De édesem . . .

— Semmi, megmondtam s úgy lesz. Két hétig kibírod hogy nem mégysz a kaszinóba. Miért?! Még az a Andai Tihamér, ahogy ő nevezi magát, ki fogjon rajtad. Szégyelleném, ha nékem nálamnál okosabb unokaöcsém lenne. Holnap megkezdéd s azzal punktum.

— Punktum. Micsoda punktummal aludtam az éjjel. Almodtam, megjelent mind három egység marczone vad munkáslegény képében s ajánlkozott belépésre. Épen háromannyi fizetést kértek, mint a mennyi nekem volt. A feleségem meg felragadta őket, oly föltétellel, hogyha a nemzeti színház elfogadja darabomat, tantímeimból fizeti ki őket.

Másnap egy kukkot nem szoltam, gondolva, majd csak elfelejtkezik róla bájos nőm. Hanem délben a guta kezdett környékezni, daczára, hogy kedvencz ételeim voltak az asztalon — bizelgett a gonosz — mikor kijelentette, hogy mindent beszerzett, csak azt a három egységet nem találta se könyv, se papirkereskedésben, hanem valami Aristoteles nevű urhoz utasították.

Mit volt mit tennem. Egyedüli reményem Tihamér öcsémben volt, bátha akad neki valami régi szindarabja, vagy ha nem, majd segít ő rajtam máskép. Utoljára annyit csak elvárhatok tőle, legalább a meg nem fizetett tizenöt forintokért aminek névleges, de nem tényleges fizetése utján szobauraskodik nálam. Ő adta a jegyeket is a premiére-jére, ő rántott bele a csávéba, most huzzon is ki.

Egy órai keresés után megtaláltam a piccolájánál. Elmondta bajomat, ő eleinte csak bámult, majd nagyot nevetett.

— Csak ez a baj, bácsi. Nő majd ki fogunk Teréz néni. Van nekem egy régi borzalmas tárgy drámám, a mit még gymnazista koromban írtam, csak nives befejezve. Majd előkeresem azt s bágyámnak nem lesz más dolga, mint mindennap pár lapot leírni, azáltal megismeri s a végét megcsinálja. Hogy nem fogadják el egy színházban sem, az bizonyos, hanem arról meg ki fellet?

— Nagyszerű! Kifizettem feketémet, szórakozottságtólaz övét is örömmel, mint akinek rendben van a szénája, mentem hivatalomba.

— Estefelől fényem tudatában, s drámairói hivatásomra emelkedve, a lehető legdrámaibb képpel léptem nóm elé:

— Egy óra mulva itthonn leszek. A szalon aszta-

lon legyen minden. A vacsorámat odaadják be, ha előbb talállok a munkához fogni. Az ihletség pillanata nem vár. Azután reggelig senki be ne merjen lépni! Ott is hálók, készítsenek be egy vaságyat.

— Nóm elképedt. Imponáltam. Nyakamba borult s zokogni kezdett. Meg is csókolt.

— Tibikém, drága Tibikém, meg lesz minden. Csak tudtam én, hogy a mit te akarsz, ki is tudod vinni.

— De kérlek, nem ilik valódi drámaíróhoz csókolózni. Az a színész dolga. Most megyek gondolkozni.

Egy óra mulva belső zsebemben volt öcsém kézírata s neki fogtam a munkához, mely állt a következőkből: Pompásan megvacsoráztam — a legjobb falatok voltak tányéromon, mellette háromtrabuko, (hogy el ne aludjak a munkában), azután leírtam 5—6 oldalt a kéziratból, az ágyban elolvastam az esti lapot, elolgotam a lámpát s aludtam pompásan reggelig.

Vagy két hétig tartott a gyöngyélet, amikor elfogyott a kézirat. Egy este beléptem nőmből s megmondtam, ha hazajön Tihamér, rögtön küldje be. Egy kis poéta licentiát akarok tőle kérni, mert befejezéséhez közeledik a darab.

Nóm csak elhűlt. Micsoda tudomány lakozik bennem. Hogy értem a drámairók nyelvét. De azért nem merte kérdezni, mi az; hanem ott hallgatódzott az ajtónál, mikor öcsémmel vitatkoztunk.

A dráma hősnője Teréz nevű volt, kinek minden áron mint minden hősnőnek, el kellett pusztulnia. Csak a kivégeztetésével nem tudtunk megegyezni.

— De már bátyám, csak legjobb lesz, ha Teréz vízbe öli magát.

— Sokkal tragikusabb lenne felakasztani.

— Az nem modern. A helyett többet ér egy golyó —

— Mit?! Hogy a ménkü érjen el bennetek! Mit akartok velem csiálni? Vízbeölni, felakasztani, agyonlőni? Huj, hogy kaparom ki a szemeteket, így mertek rólam beszélni? Azért vettem én neked negyvenkét trabukot a tüpénzből? Nesz! piff!

— De kérlek, angyalom, ki bántott, hisz azt sem tudom, mit akarsz.

— Még letagadod? Evvel a két fülemmel ni, hallottam nevedet. S te mifaszájú, neked még csak Teréz vagyok? Mi?

— Tihamér elkaczagta magát, s nekem egy gondolat villant meg agyamban.

— Asszonyom! Ide nézzen! Itt van művem melyen két keserves betet dogoztam. Hősnője véletlenül Teréz, kinek meg kellett volna halnia s azt akartuk eldönteni öcsémmel, hogy mi módon volna a leghatásosabb halála. Ha nem hiszi, itt van, olvassa el s ha elolvasta, befejezheti vagy befűtethet vele. En többé drámát nem írok s mint gentleman, szavamnak ura maradok.

Azóta én vagyok az úr a háznál. Nóm, hacsak a dráma szót hallja sirógörcsüket kap. Tihamér öcsémnek meg mert azt mondta, hogy ezentúl drámát (!) fog szivni — felmondott.

Nyilttér.)*

Selyem-Blousok 2 frt 40

krtól feljebb — 4 méter! póstabér és vámmentesen szállítva? Minták póstafordultával küldetnek; nemkülönben fekete, fehér és színes „Henneberg-selyem“ 45 krtól 14 frt 65 krig méterenkint

Henneberg G. selyemgyáros cs. és kir. ud. vari-szállító Zürichben.

Sz. 236—1900

tkvi.

Póthirdetmény.

A gyulafehérvári kir. törvényszék mint telekkvi hatóság közhírré teszi, miszerint a Baumann József százsebesi lakos végrehajtónak Bene Károlyné vingárdi lakos végrehajtást szenvedő elleni 55 frt 49 kr. s jár. iránti végrehajtási ügyében 4855—99 sz. alatti kibocsátott árverési hirdetményben a vingárdi 1056 sz. tízkvben A + 11 12 13 14 15 16 rend, a 474 sz. tízkvben 9 10 10 11 12 13 rdsz. alatti ingatlanok 551 forint kikiáltási árban vingárd községében 1900 hó február hó 16-ik napjának délelőtti 9 órájára kintzött árverés az 1881. LX. t.cz. 167. §-a alapján Eisenstein Manó végrehajtató érdekében is 189 frt 40 kr. és 158 frt 39 kr. tőke kövefelése s járulékal kiegészítése véggett megtartatni fog.

A kir. törvényszék telkkvi hatósága

Gyulafehérvárt. 1900 évi január hó 18-án.

Felszegi, kir. törvénzéki bíró.

Sz. 4854—1899 tkvi.

Arverési hidetmény.

Baumann József végrehajtónak Bene Károlyné vingárdi lakos végrehajtást szenvedő elleni ügyében, a kérelem következtében a végrehajtási árverés 55 frt. 49 kr. és ennek 1897 évi június hó 16-tól járó 6% kamatai, 8 frt. perbeli és 8 frt 64 kr végrehajtási, valamint a jelenlegi 10 frt. és a még felmerülendő költségek kielégítése végett az 1881. LX. tcz. 144 §-a alapján és a 146 §-a értelmében a vingárdi 1056 szítkvben: A + 11 rdsz. 1197 hrsz. 1/2 rész 21 frt. — A + 12 rdsz. 1865 hrsz. 1/2 rész 11 frt 50 kr. — A + 13 rdsz. 2335 hrsz. 1/2 rész 36 frt. — A + rdsz 2336 hrsz. 1/2 rész 40 frt 50. kr. A + 14 rdsz. 2693 hrsz. 1/2 rész 110 frt. — A + 15 rdsz. 2721 hrsz. 1/2 rész 49 frt. 59 kr. — A + 16 rdsz 4346 hrsz. 1/2 rész 4347 hrsz. 1/2 rész 7 frt 50 kr. — a 474 szítkvben A + 9 rdsz. 4732 hrsz. 1/1 rész 69 frt. — A + 10 rdsz. 4785 hrsz. 1/2 rész 47 frt. — 11. rdsz. 4824 hrsz 1/2 rész 10 frt. 4825/1 hrsz. 1/2 rész 17 frt. — A + 12 rdsz. 4713/2 hrsz 1/2 rész 35 frt. — A + 13 rdsz. 4982 hrsz. 1/2 rész 77 frt egyenként és összesen 551 frtban megállapított kikiáltási árban elrendeltetik.

Az árverés megtartására határidőül 1900 évi február hó 16-án d. e. 9 órája Vingárd község-bázánál tüzetek ki.

A kir. törvényszék tkvi hatósága.

Gyulafehérvárt 1899 augusztus 24-én.

Felszegi, kir. trvszéki bíró.

Tisztelet annak,

ki tiszteletre méltó!

Wilhelm Ferencz gyógyszerész

urnak

Neunkirchen, Bécs mellett

1897 évi aug. 11-iki kelettel Altonából írják:

Uram! Már 70 éves vagyok és 10 év óta szenvedtem nagymérvű köszvény és rheumatikus fáj-dalmakban, anélkül, hogy valahol segítséget találhattam volna. — Csak az ön „Wilhelm féle anti-rheumatikus vértisztító théája“ 3hé alatt minden fájdalmaiktól teljeen megszabadított Önek, valamint a grófnőnek, ki az illető tudósítást közzétette az újságban, őszinte köszönete met fejezem ki.

Kiváló tisztelettel

Ackerman Keresztély

magánzó.

Altona, Hamburg mellett

Reichenstr. 6.

Legkellemesebb legkittünőbb és nélkülözhetetlen

fogtisztító szer

tubusokban.

Törvényesen védve. — 1 tubus 60 fillér.

Mindenütt kapható.

6 tubus díszes dobozban 3 korona 60 fill. bérmentve.

Egyedüli készítő és főszétküldési raktár:

SCHWARTZ illatszergyára

Budapest, Damjanich-utca 28.

Gyári raktár és fióküzlet Temesvárott.

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller Liniment. Capsici comp.

Ezen hírneves háziszser ellentállt az idő megpróbáltatásának, mert már több mint 30 év óta megbízható, fájdalomcsillapító, bedörzsölésként alkalmaztatik köszvény-nél, csúznál, tagszagatásnál és meghűléseknél és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltetik. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű háziszser, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszerárban készletben van; főraktár: Török József gyógyszerésznél Budapesten. Bevásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több kisebb-bétkű utánzat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony” védjegy és Richter cégjegyzék nélkül mint nem valódit utasítsa vissza. **RICHTER F. AD. és társa, RUDOLSTADT** es. és kir. udvari szállítók.

Ujság Montricherből

(Wadt-Kanton.)

A gyakori szívdobogás a legtöbb esetben nagyon aggasztja a tőle szenvedőket. Azt hiszik, hogy valami szívbaj támadta meg őket és mindig szomorú gondolatokkal vannak elterelve, a mi csak súlyosbítja a betegséget. Okvetlenül szükséges, hogy orvost hívjunk segítségül és pontosan megmondjuk neki a szívdobogás eredetét, mert ezt a bajt sokszor oly jelenségek idézik elő, a melyeknél a szív csak másodsorban jó tekintetbe. Valóban a szívdobogás gyakran lép föl idegbajnál és ilyenkor az idegesség idézi elő anélkül, hogy igazán szívbajról van szó. A szíptomák könnyen fölismerhetők. Az étvágy kevesebb lesz, a gyomor csak nehezen tudja megemészteni a táplálékot, az egész testet általános gyöngeség fogja el, olykor a szem ereje is meggyöngül, az emlékezés rosszabbodik, az álom eltűnik és még az erkölcsi erő is szenved. Az ember rendkívül érzékenynyé válik, minden legesekélyebb okból sir és tehernek érzi az életet. Ebben az esetben gondozni kell a meggyöngült idegeket. Eösödésre van szükségük, és hogy gyógyulást találjon az ember, szüksége, hogy az idegek számára legjobb erősítő szert használja. Morel

Zsófia Kisa-szony Montricherből (Wadt-Kanton, Svájc) is ebben a bajban szenvedett.

Nyolc év óta, ezt írja levelében, szívbajtól szenvedtem, amely az utolsó évben közbejött komplikációk következtében csak rosszabbodott. Folyton szívdobogásom volt és mást mint tejet nem bírtam el. Ijedtséget keltően elgyöngülttem, nem tudtam többé aludni látásom gyöngült, mindent feketének láttam és kétségbeessem gyógyulásomon. Csak a mikor a Pinkpilulát kezdtem használni, tért vissza reménységem. Etvágyam láthatólag visszatért, jól emésztettem és jótévő álom pihenést adott fáradt testemnek. Szemem visszanyerte régi erejét, idegeim lecsöndesültek és ismét olyan erős voltam, mint betegségem előtt.

Ebből az a kalomból közöljük még Mieg doktor (Versailles) bizonyítványát: Betegeim egyikét szívbaj támadta meg; megpróbálkoztam a Pink-pilulával, melyet a vérszegénység eseteiben sikerrel használtam. Kitűnő eredményt értem el.

Közzismert dolog, hogy a Pink-pilula az idegek leghatásosabb erősítője és figyelemre méltó a hatása minden bajnál, melyet az ideggyöngeség idéz elő, minő a neurasténia, a sárgaság, vérszegénység, vitus-tánc és a többi. Magyarországon a legtöbb gyógyszerárban ára 1 frt 75 kr. és hat doboz 9 frt. Magyarországi főraktár: Török József gyógyszerárban, Budapest, Király utca 12.

Építkezési és darabos

első minőségű

égetett mész

Kapható Maderspach Viktor Banyiczai mésztelepén, métermázsanként helyben vasuti kocsi-ba rakva 1 korona 50 fl.

Maderspach Victor
mérnök.

SOK PÉNZT

kereshetnek **tisztességes egyének**, kik egy könnyű ügynöki állást mellékjövedelemmel átvessz-
nek. Szakértelem nem kívántatik. Ajánlatokat „W.
F. 697.” cz. a. továbbit **Rudolf Mosse, Bécs.**

Szám. 327—1900.

Hirdetmény.

1900 évi márczius hó 15-én délelőtt 9 órakor, a nagyon előnyös helyen fekvő Szászsebes városi nagy vendéglő „**az arany oroszlánhoz**” 1900 évi október 1-től 1906. évi szeptember hó 30-áig járó időtartamra nyilvános árverésen, a Szászsebes városi tanácsház üléstermében haszonbérbe adatik.

A vendéglő-helyiségek következők:

Egy nagy, diszesen és gazdagon berendezett vigadó és hangversenytér, egy kisebb terem, 7 vendég és 3 ételmező szoba, a vendéglős lakása 3 szobából áll, nagy pinczével, a vendéglőhöz tartozik egy szép nagy kert, nagy terem és tekézőpályával, egy 240 köbméter nagyságú jégpincze, istállók stb.

Az árverés élő szóval megejtetik, azonban zárt, kellőleg bélyegezett és a 4000 koronás kikiáltási árnak 10%-nyi bántpénzt tartalmazó ajánlatok, melyekben fel kell jegyezve lenni, hogy ajánlkozó az árverési feltételeket ösmeri, és magát azoknak aláveti, az árverés napjának délelőtti 9 óráig a városi gazdasági hivatalnál elfogadtatnak.

Az árverési feltételek az árverésig a rendes hivatalos órákban alólírott városi tanácsnál betekintheők.

Szászsebes 1900. január 22-én.

A városi tanács.

PÜSPÖKI LYCEUMI KÖNYVNYOMDA KÖNYVKÖTESZETI OSZTÁLYA

GYULAFEHÉRVÁRT.

Tisztelt Czim!

Régóta hangoztatott általános óhajnak tettünk eleget, midőn könyvnyomtató műintézetünket egy minden részleteiben új és számos géppel felszerelt

könyvkötészeti osztálylyal

bővítettük ki.

Midőn ezen nagy áldozatokkal berendezett ágát vállalatunknak becses figyelmébe ajánljuk, egyben bátorkodunk tisztelettel értesíteni, hogy könyvkötészeti osztályunk a saját kiadványaink elkészítésén kívül elfogad a közönség köréből jövő és minden a könyvkötés szakmájába vágó munkálatokat is, nevezetesen **protokollumok, mappák, index és fasciculus táblák, könyvtári és iskolai könyvek kötését, albumok, disszunkák és házi pipere tárgyak** elkészítését stb. stb.

Könyvkötő műhelyünket tapasztalt szakember kezeli, kinek kiváló gyakorlottsága teljes biztosítékot nyújt arra nézve, hogy a n. érd. közönség legfokozottabb igényei is kielégítve lesznek.

Főelvünk különben az, hogy t. munkaadónk meglegedését úgy a munkák csinos kiállításával, mint a lehető leggyorsabb kiszolgálással és olcsó árainkkal kiérdemeljük.

Könyvnyomtató műintézetünk iránt sok éven át tanusított nagy becsü támogatását vállalatunk ezen osztálya számára is kérve, vagyunk

teljes tisztelettel

Püspöki Lyceumi Könyvnyomda

Gyulafehérvárt.